

این نمایش This play will not go on stage به اجرا نمی‌رسد

طراح، نویسنده و کارگردان کاسیو میرزایی

«این نمایش به اجرا نمی‌رسد» به اجرای می‌رسد

نمایش «این نمایش به اجرا نمی‌رسد» به نویسندگی و کارگردانی کاسیو میرزایی از ۱۱ آبان ماه در سالن بلک باکس مکتب خله تئاتر آن بابل روی صحنه می‌رود. کاسیو میرزایی، احمد فرهادی، فاطمه زاهدی، تجریشی، مصطفی غلامپور، مهیار خاوری‌ژاد، تیما کارگر، الیه حسینی، ترانه قلندری، رومینا آقاجانی، مبینا آقاجانی، آوا محمودی، مهدیس خداترس، مریم حسن پور بازیگر این اثر هستند. در خلاصه داستان «این نمایش به اجرا نمی‌رسد» آمده است: «کیوان چیت ساز به اتفاق گروه در حال تمرین و آماده سازی شاه لیر ویلیام شکسپیر هستند. نمایش «این نمایش به اجرا نمی‌رسد» تا ۲۷ آبان ماه، هر شب ساعت ۱۹ در سالن بلک باکس مکتب خله تئاتر آن بابل اجرا می‌شود. اصباحیر

نمایشگاه عکس جلوه‌های مشترک ادیان تو حیدی در اروپا

نمایشگاه عکس «پیدای ناپیدا» شامل عکاسی‌های سیممهدی در فوولی از مسجد ایاصوفیه شهر استانبول ترکیه، کلیساهای شهرهای پاریس فرانسه و ماینز آلمان و همچنین کلیسه بزرگ شهر بوداپست در مجارستان از ۲۸ مهرماه تا ۵ آبان ماه ۱۴۰۱ در گالری شماره ۲ فرهنگسرای ارسباران برگزار می‌شود. فصل مشترک تمامی این عکس‌ها، جلوه‌های مختلف خداپاوری در مکان‌های مذهبی در برخی کشورهای اروپایی است. بررسی مسأله خداپاوری در ادیان ابراهیمی در قاره‌های همانند اروپا با کثرت باورها و اعتقادات مختلف و همچنین تقابل میان خداپاوری و خدا ناپاوری، می‌تواند مسأله‌ای قابل توجه برای مخاطب علاقمند ایرانی باشد. فارس

هیلما اف کلینت؛ هنرمندی که سال‌ها پس از مرگ کشف شد

یک هنرمند زن که قبل از کاندینسکی پیشگام هنر انتزاعی بود اما ارتباطی با مجموعه‌داران، مدیران موزه‌ها و گالری‌ها نداشت. بسیار واضح است که او می‌خواست کارش را نشان دهد، اما حمایت نشد، تنها جایی که توانست آثارش را نشان دهد در محفل بسیار خصوصی بود. او هنر خود را پیلیمی معنوی برای بشر میدانست.

بیرنهام با بیان اینکه اف کلینت از عرفان و معنویت گرایی، الهیات و انسان‌شناسی الهام گرفته است، گفت: «او همراه چهار زن دیگر در گروهی که خود را «پنج نفر» می‌نامیدند، در مجلس معنوی شرکت می‌کرد و از طریق مدیتیشن به کاوش در قلمروهای معنوی می‌پرداخت. آن‌ها با اعتقاد به این که می‌توانند با موجودات عرفانی ارتباط برقرار کنند، طرح‌ها و نوشته‌هایی از ناخودآگاه را روی کاغذ آورند و این کارها چندین دهه قبل از سوررئالیست‌ها بود. اف کلینت که در سال ۱۸۶۲ در استکهلم به دنیا آمد، در آکادمی سلطنتی هنرهای زیبا تحصیل کرد و در سال ۱۸۸۷ با درجه ممتاز فارغ التحصیل شد و پس از آن از نقاشی پرتره‌های معمولی، منظر و مطالعات گیاه‌شناسی فاصله گرفت.

بیوگرافی جدید هیلما اف کلینت نوشته جولیا ووس، مورخ هنر آلمانی، به تازگی منتشر شده است. در حالی که فیلمی به نویسندگی و کارگردانی لانه هالستروم، فیلمساز سوئدی نامزد اسکار، اواخر این ماه در بریتانیا اکران خواهد شد. این فیلم با عنوان هیلما یک فیلم زندگینامه‌ای انگلیسی زبان در مورد هنرمندی است که جهان را به گونه‌ای متفاوت می‌بیند و جستجوی تزلزل ناپذیری برای کشف حقیقت در مورد بشریت و جهان هستی را آغاز می‌کند. هنر آنلاین

کمتر کسی نام Hilma af Klint را شنیده است، چه رسد به دیدن صدها نقاشی و طراحی که این هنرمند سوئدی قرن بیستم خلق کرده است. نهاد هنری اورانادیده گرفت و او به سختی یک اثر را فروخت.

اکنون، تقریباً ۸۰ سال پس از مرگش، او به عنوان یک ستاره پیشگام در هنر انتزاعی شناخته شده است. یک تحقیق هفت جلدی و یک زندگی‌نامه از او در این ماه منتشر می‌شود. تیت مدرن در حال برنامه‌ریزی نمایشگاهی در سال ۲۰۲۳ است و یک فیلمساز نامزد اسکار یک فیلم درباره او ساخته است. هیلما اف کلینت به عنوان یک روشن بین و عارف معتقد بود که انتزاع‌های او تحت هدایت ارواح برتر نقاشی شده است و جهان کمالاتی را از هنر رادیکال او آماده نیست، اما احتمالاً او هرگز چنین تحسین پس از مرگ را پیش‌بینی نکرده بود. او پیش از اینکه واسیلی کاندینسکی، پیت موندریان و کارنیمیر ملوویچ خود را مخترع انتزاع معرفی کنند، مثلث مربع، دایره و مارپیچ را به کار برد. در حالی که کاندینسکی ادعای کرد که اولین نقاشی انتزاعی را در سال ۱۹۱۱ خلق کرده است، اف کلینت این کار را در سال ۱۹۰۶ انجام داده بود. او مانند موندریان و کاندینسکی در سال ۱۹۴۴ درگذشت. پس از نمایشی در سال ۲۰۱۶ در گالری سرپنتاین لندن که رکورد حضور ۶۰۰۰۰ دیدکننده را شکست، علاقه به کار او افزایش یافت. این نمایشگاه بعداً به موزه گوگن‌هایم در نیویورک منتقل شد. دلیل بیرنهام، که سرپرستی نسخه سرپنتاین را بر عهده داشت، در این زمینه گفته بود: «این پربازدیدترین نمایش در تاریخ آن مؤسسه بود. این هنرمند که آثارش را در طول زندگی‌اش نشان نداد، مورخان هنر را مجبور به بازنگری تاریخ هنر کرده است.

